

^ vide & Euratas. ad Od. o. 150. p. 570.

22 ἴσ. καὶ ἀλεξάνδρου. aaa. an. potay ἀγθοῖς. bbb. media in
χρῆσι φραδέες male producitur. ccc. γ. οἱ. ddd. ἴσ. οἱσι καὶ ἀκων
καὶ μεδίδιοκτο. Hesychius, διδίοκτο, ἠοπάσατο. Vide, quae dis-
putantur ad u. 193. Θεομηρικῶν. eee. addorem, metri causa,
τοῖ, uel simile μόριον. ff. haec corrupta sunt. ἴσ. οἱ Σειριώσιον
ἀσθεν, uel potay ἀσθεν, ut fit & synephroneim dissyllabum, damno
affecti sunt, ἐβλάβησαν. ggg. malim in nominandi casu, σωφροσύ-
να, ut αἰλοῖς δεσπ. iii. ueniat & Τεοοῖτω, d. 26, εὐσεβῶν πα-
δασ, τὰ λῶια, non sane a λῶος, quod uidentur sibi λεπτογραφῆ-
in composito σχολαστικῆ Ἀπολλωνίου loco, ubi λῶους legendum, ἀρραβῶν
se, sed per synephron pro λῶίονα, et χέρνι dicitur pro χερνίονι.
kkk. ἀχθεα lege, ut apud Homerum Iacriy εφ, & 5 u. 152. ll
λλ. περί. mmm. uerte, etiam extra uerbum otio magis, quae
quod recte erat, ἀχθεα. σημαίνει δὲ ῥο, ῥασιών.
ἀλλυ quaequam, ἠουλιγῶν.

Schol. minor ad Hom. il. α. 289. & β. 285.
Etymology in μέρωψ, Hesychius, Suidas,
et quae non?

127. Ἡ ΣΧΕΤΛΙΟΙ ΜΕΡΟΠΕΣ. τὸ χῆμα ἐπεισοδι-
ακῶν, οἱ καὶ παρεμβασίς, καὶ ἐπένθεσις καλεῖται, καὶ
ἀποστροφῆ. ΜΕΡΟΠΕΣ δὲ λέγονται οἱ ἄνθρω-
ποι, οἱ τῆς αὐτῆς καὶ μιᾶς φύσεως ὄντες, δια-
φόροις χρώμασι ταῖς διαλέκτοις. ἄλλως γὰρ
οἱ πέρας, καὶ ἄλλως οἱ σκύθης, καὶ ἄλλως οἱ
Ἕλληνας, καὶ ἄλλως οἱ λοιποὶ πάλιν διαλέγονται.

vide Diogenem in uita euy, &
quae ibi uiri docti obseruauerunt.

128. ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΙΟΥ. ἐμπεδοκλήης, ὁ ἀκρα-
ταῖς, ὁ μέλιτον θ' οὐαῖς, πρὸς τοῖς ἰατροῖς
σχοιχείοις καὶ νεῖκθ' καὶ φιλίαν δοξάζει, καὶ
φασὶν, ὅτι, εἰ καὶ τῶν σοιχείων ἢ φιλία ἐπέλ-
θοι, γίνεταί εὐμέλεια, καὶ εὐαρμογία τῶν
σωμάτων, εἰ δὲ τὸ νεῖκθ' συνέλθοι τοῖς σοι-
χείοις, γεννῶνται παράγνοι, καὶ ἀσωτηλαίς,
βουγενῆ, καὶ ἀνδράπορα. ταῦτα λέγον δ' δο-
ξάζει τὰ σοιχεῖα, καὶ οὐχ ἕξ, ὡς Πίνεος ἐπέ-
λαβον. φιλίαν γὰρ τὴν συμμετρίαν, καὶ εὐ-
κράσιον τῶν σοιχείων καλεῖ, ὡς περ καὶ νεῖκοι
τὴν ἀσυμμετρίαν αὐτῶν, καὶ τινὸς ἕλκωτος ὑπερ-
βολὴν, παρ' οἱ δὲ, ὡς καὶ τὰ ἕπον ἕλκωτος δηλοῦ-

Habentur inter Empedoclii λεί-
ψανα si uerby, medio excepto,
ap. H. Stephanum, poesi. p. 21,
unde huic loco mmm. addendum est
τέταρα τῶν πάντων ἰσχύων
τὰ ὄρατον ἀκρε.

σιν, β. οἱ. ἦρη τε φερέσθι θ', ἢ δ' αἰδωνεύς
ξυῖς αἰθῆρ, ἦρη τε φερέσθι θ', ἢ δ' αἰδωνεύς
νησίς θ', ἢ δακρυοῖς τέγγει κρούνομα βρότειον
ταῦτα ἀμβροσία δὲ τε γε διαμπερὲς ἕδαμν λήγει,
ἀλλοτε μὲ φιλόπια συνερχόμεν' εἰς εἴ ἀπαντα,
ἀλλοτε δ' αὖ δῖχ' ἔχαστα φορέωμεν, νεῖκεθ' ἔχθε.
160. Ἡ ΤΟΥΤ ΑΤΡΕΙΔΗΣ. ἐπανάλυψις, καὶ ἐπιλογισμὸς
τὸ χῆμα ἔστι δὲ τῆς εὐκρινείας. ἢ δὲ εὐκρινεία, καὶ
καθαρότης τῆς σαφήνειας ἐγγράφεται.